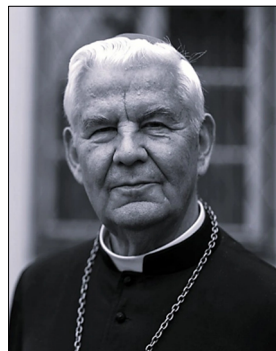

KS. BISKUP PROF. DR HAB. KAZIMIERZ ROMANIUK

25 lutego 2025 r. zmarł w Warszawie prof. dr hab. Kazimierz Romaniuk, biskup senior diecezji warszawsko-praskiej (2004-2025), pierwszy biskup warszawsko-praski (1992-2004), biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej (1982-1992) oraz rektor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego i Akademickiego Studium Teologii Katolickiej w Warszawie (1971-1982), członek czynny Wydziału Teologicznego Towarzystwa Naukowego KUL.

Kazimierz Romaniuk urodził się 21 sierpnia 1927 r. w Hołowienkach k. Sokołowa Podlaskiego (obecna diecezja drohiczyńska).

Podczas II wojny światowej mieszkał w Warszawie, gdzie uczył się na tajnych kompletach gimnazjalnych, które w 1944 r. ukończył tzw. małą maturą. Po wybuchu Powstania Warszawskiego przyłączył się do walczących, a po jego upadku znalazł się w obozie w Pruszkowie, skąd udało mu się zbiec.

Po wojnie dokończył naukę w Liceum Humanistycznym im. Adama Mickiewicza w Warszawie i w 1946 r. otrzymał świadectwo dojrzałości.

Po maturze, jako kleryk Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego, rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego, zakończone magisterium z teologii w 1951 r. W tym samym roku przyjął święcenia kapłańskie.

Kontynuując studia teologiczne na UW, w 1953 r. obronił pracę doktorską w zakresie patrologii. Na dalsze studia został skierowany do Papieskiego Instytutu Biblijnego w Rzymie (1956-1958), gdzie zdobył licencjat z nauk biblijnych, a następnie do jerozolimskiej Ecole biblique et archéologique française (1959-1961) – tę część studiów zakończył kolejny doktorat.

Kolejne stopnie drogi naukowej Księdza Biskupa to habilitacja w 1966 r., przyznanie tytułu profesora nadzwyczajnego w 1969 r. i profesora zwyczajnego nauk biblijnych w 1971 r. (ten ostatni tytuł został zatwierdzony przez Kongregację Wychowania Katolickiego w roku 1981).

Jako naukowiec był związany z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, na którym wykładał Pismo Święte (w latach 1962-1966 jako adiunkt; w latach

1966-1976 jako docent, kierownik Katedry Teologii Biblijnej Nowego Testamentu). Ponadto w 1966 r. ks. Kazimierz Romaniuk podjął współpracę z Prymasowskim Studium Życia Wewnętrznego w Warszawie, a w latach 1970-1972 był docentem Wydziału Teologicznego Towarzystwa Jezusowego Bobolanum. Współpracował z Akademią Teologii Katolickiej (1976-1983) jako docent, a następnie profesor Katedry Biblistyki Nowego Testamentu na Wydziale Teologicznym.

Na forum międzynarodowym w 1965 r. został członkiem-przedstawicielem Episkopatu Polski w Światowej Federacji Apostolatu Biblijnego (w latach 1971-1977 pełnił w nim funkcję członka zarządu), zaś w 1966 r. wszedł w skład Stowarzyszenia Nowotestamentalistów Studiorum Novi Testamenti Societas (w latach 1975-1978 należał do jego komitetu wykonawczego).

W 1973 r. Ksiądz Profesor otrzymał godność kapelana honorowego Jego Świątobliwości, zaś w 1979 r. kard. Stefan Wyszyński powołał go do godności kanonika kapituły metropolitalnej warszawskiej.

27 lutego 1982 r. papież Jan Paweł II mianował go biskupem pomocniczym Archidiecezji Warszawskiej, przyznając jako stolicę tytularną dawną diecezję metropolii kartagińskiej: Sicca Veneria. Konsekrację biskupią przyjął 4 marca 1982 r., w bazylice archikatedralnej św. Jana Chrzciciela, z rąk abp. Józefa Glempa i współkonsekrujących: kard. Franciszka Macharskiego i bp. Władysława Miziołka. Jako dewizę biskupią przyjął zawołanie *In Te confido* (Ufam Tobie).

W Archidiecezji Warszawskiej był biskupem pomocniczym, wikariuszem generalnym, przewodniczącym wydziałów: Administracji Ogólnej i Finansowego Kurii Metropolitalnej Warszawskiej.

W ramach Konferencji Episkopatu Polski bp Romaniuk pełnił funkcję przewodniczącego Podkomisji Episkopatu d/s Pisma Świętego, wiceprzewodniczącego Komisji Episkopatu d/s Wydawnictw Katolickich, członka Rady Naukowej Episkopatu, członka Komisji Episkopatu d/s Nauki Katolickiej, współprzewodniczącego Komisji Wspólnej d/s Fakultetów Papieskich, członka Komisji Episkopatu d/s Seminariów Duchownych, Podkomisji Państwowo-Kościelnej d/s Seminariów, Państwowej Komisji Kodyfikacyjnej d/s Ustawy o Szkolnictwie Wyższym.

25 marca 1992 r., na mocy bulli Jana Pawła II *Totus Tuus Poloniae populus*, reorganizującej podział administracyjny Kościoła w Polsce, bp Romaniuk został powołany na urząd biskupa diecezjalnego nowego Kościoła lokalnego Diecezji Warszawsko-Praskiej. Jako biskup diecezjalny stworzył wszystkie struktury administracyjne nowej Diecezji. Przeprowadził I Synod Diecezjalny (1998-2000), zbudował Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Warszawsko-Praskiej na

Tarchominie, poświęcone 8 grudnia 2000 r. Jego decyzją zostało powołanych do istnienia 35 parafii.

26 sierpnia 2004 r. Jan Paweł II przyjął jego rezygnację z obowiązków biskupa diecezjalnego warszawsko-praskiego, złożoną ze względu na wiek.

W dorobku naukowym i publicystycznym Księdza Biskupa naczelne miejsce zajmuje Biblia Warszawsko-Praska. Jest to ukończone jesienią 1997 r., po kilkudziesięciu latach pracy, tłumaczenie wszystkich ksiąg biblijnych z języków oryginalnych na język polski dokonane przez jednego tłumacza (pierwsze od 400 lat, po przekładzie podjętym w XVI w. przez ks. Jakuba Wujka SJ).

Na podstawie materiałów internetowych
opracowała Monika Szysiak*

* <https://episkopat.pl/doc/225044.Zmarl-biskup-senior-Kazimierz-Romaniuk>; <https://www.gosc.pl/doc/9159176.Zmarl-bp-Kazimierz-Romaniuk>; <https://diecezja.waw.pl/zmarl-ksiadz-biskup-kazimierz-romaniuk-pierwszy-biskup-warszawsko-praski/>